

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

20.9.2020 –16. sunnuntai helluntaista

Jumalan huolenpito

Tekstit:

Päivän psalmi	Ps. 86:1, 3 – 7
1. lukukappale	1. Kun. 17:1, 8 – 16
2. lukukappale	Fil. 4:10 – 14
Evankeliumi	Luuk. 10:38 – 42
Päivän virsi	370

Esirukouksissamme: Fred, Pentti, Esme, Martha, Derek, Maria ja Kai.

Muistamme Kaarina Lainetta 76v.

Herra, kaikkivaltias Jumala ja Isä, lahjoita Kaarinalle ikuinen ilo ja lepo rakkaan poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden. Anna iäisen valosi loistaa hänelle. Ole hänelle armollinen ja anna hänelle iankaikkinen elämä. Lohduta surevia. Kiitos, että saamme jättää rakkaamme sinun huomaasi. Kiitos, että saamme antaa käsiisi myös toinen toisemme, surumme ja kaipauksemme.

Hyvä ystävä,

Tänä sunnuntaina meitä muistutetaan Jumalan huolenpidosta ja kehoitetaan luottamaan Herran hyvyyteen ”tyytyen siihen, mitä antaa hän laupiaasti lapsilleen . . . Ei isältämme taivaassa tarpeemme ole salassa.”

Näin päivän aiheesta piispa Tapio Luoma vuonna 2014 pitämässään saarnassa (hiukan lyhennettynä):

Meillä ihmisillä on kaikkialla maailmassa ja kaikkina aikoina mielessämme oikeastaan vain yksi toive. Riippumatta iästä, sukupuolesta, uskonnosta, kulttuurista tai kansallisuudesta jokainen odottaa tätä yhtä asiaa. Sitä kaivataan ja sen eteen tehdään töitä. Se kannustaa toimimaan ja joskus sitä tavoitellaan kyseenalaisinkin keinoin, oman ja muiden hyvinvoinnin kustannuksella. Tämä yksi ainut asia, jota me ihmiset aina ja kaikkialla toivomme, niin omassa henkilökohtaisessa elämässämme, kotiemme, työpaikkojemme, harrastepiiriemme ja muiden yhteisöjemme toiminnassa, kuin koko maailman nykytilaa ja tulevaisuutta koskettavissa asioissa, vie ajatuksemme ja huomiomme.

Tämä toive, tämä yksi ainut asia on tämä: kunpa kaikki olisi hyvin. Kunpa kaikki olisi hyvin omassa elämässäni. Kunpa kaikki olisi hyvin läheisten ja rakkaitteni elämässä.

Kunpa kaikki olisi hyvin seurakunnassamme, kirkossamme ja koko muussa yhteiskunnassamme. Kunpa kaikki olisi hyvin kansojen elämässä ja kansojen keskinäisissä suhteissa. Kunpa kaikki olisi hyvin maapallollamme. Niin, kunpa kaikki olisi kaikkialla ja kaikkien kannalta hyvin.

Tämä toive on tärkeä ja ymmärrettävä. Totta kai me haluaisimme aina ja kaikkialla havaita, että asiat ovat kunnossa. Tuntuu verrattomalta, kun havaitsemme, että jokin asia tulee kuntoon ja sen osalta kaikki on hyvin. Mutta tunnemme myös syvästi ne tilanteet, joissa havaitsemme, että kaikki ei ole hyvin. Silloin astuu kuvaan mukaan se kokemus, jota koetamme aina ja kaikkialla välttää. Me murehdimme ja huolehdimme. Mielen päälle kasautuu asioita, jotka eivät tunnu jättävän rauhaan. Murheet saapuvat joskus vaivihkaa, toisinaan taas äkkiä ja yllättäen. Niiden edessä koemme usein suurta avuttomuutta, varsinkin ne jos jatkuvat päivästä, viikosta ja kuukaudesta toiseen. Raskasta on hyväksyä, että joitakin murheita ei ehkä koskaan saa karistettua mielestään.

Päivän evankeliumissa tapaamme Jeesuksen vierailemassa Martan ja Marian kodissa. Heillä kaikilla – myös Jeesuksella – on mielessään tämä sama inhimillinen toive: kunpa kaikki olisi hyvin. Hekin kantavat huolta erilaisista asioista. Murheetkin ovat heille tuttuja. Evankeliumin kertomuksessa Martta haluaa murheet ja huolet pois päiväjärjestyksestä ahkeralla toiminnalla. Arvovaltaisen vieraan saapuminen on aiheuttanut paineita, joista nyt pitää selviytyä. Kädet ovat täynnä työtä. Stressi ilmenee moitteen sanana, jota ei kohdistetakaan huolettomalta vaikuttavaan Maria-sisareen vaan Jeesukseen. Jeesus saa nuhteet, koska hän ei näytä välittävän Martan huolista ja murheista.

Miten inhimillistä Martan huolehtiminen onkaan. Kaiken olisi hyvä olla kunnossa. Martta ilmeisimmin ajattelee, että Marialle ei suoraan kannata moitteita osoittaa, vaan olisi hyvä kääntyä arvovaltaisemman käskijän puoleen. Jos Jeesus puuttuisi asiaan, Maria ryhtyisi varmasti toimeen ja ottaisi osaa tarjoiluhuolien kantamiseen. Martta yrittää vaikuttaa Mariaan, mutta ei suoraan vaan Jeesuksen kautta.

Jeesuksen vastaus tähän moitteeseen on ymmärtävä ja lempeä. Jeesus ei suostu Martan toiveeseen, jotta Martan tahto toteutuisi eikä Jeesus patista Mariaa töihin. Tämä on tärkeä huomata: Jeesus ei suostu asettumaan välineeksi, kun ihminen yrittää muuttaa toista ihmistä. Sen sijaan Jeesus haastaa kysymään, ovatko kaikki ne huolet ja murheet, joita ihminen kantaa mielessään, tarpeellisia? Olisiko asioita mahdollista katsoa toisesta näkökulmasta? Kun asioiden paljous ja vaikeat elämäntilanteet ahdistavat ja kun tekemättömät työt ja selvittämättömät asiat tekevät mielen raskaaksi, auttaisiko silloin sisäiseen levottomuuteen se, että istahtaa alas ja kuuntelee?

Evankeliumin kertomus Jeesuksesta ja kahden sisaruksen välisestä jännitteestä huipentuu kuuntelemiseen – kuten evankeliumi sanoo Jeesuksen puheen kuuntelemiseen hänen jalkojensa juuressa. Silloin kuunnellaan ensin sisimmän

levotonta meteliä, jonka huolet ja murheet nostavat pintaan. Mutta Jeesus kutsuu kuuntelemaan kaiken sisäisen metelin keskellä sitä ääntä, joka sanoo, että sinä olet turvassa, sinun asiasi on Jumalan tiedossa, nämä asiat selviävät tavalla tai toisella, sinä pääset eteenpäin. Vain yksi on tarpeen kaiken touhun, levottomuuden, huolten ja murheiden keskellä: kuuntele, mitä sisimpäsi sanoo, mutta kuuntele myös, mitä Jumala sinulle sanoo. Kuuntele.

On oleellista havaita, että Jeesus ei Martan ja Marian välisessä jännitteessä suostu ratkaisuaautomaatiksi. Jeesus ei hoida ihmissuhteita meidän puolestamme eikä ota meidän vastuutamme niissä pois. Jeesuksen kuunteleminen ja häneen turvautuminen eivät ylipäättäänkään tarkoita sitä, että Jeesus ilman muuta poistaisi elämästämme asiat jotka tuottavat murhetta ja huolta. Sen sijaan Jeesukseen turvautuminen auttaa näkemään asioita uudessa valossa. Hän kutsuu kuuntelemaan. Hän sitoo meidät vastuuseen samalla kun hän neuvoo olemaan murehtimatta turhia. Hän rohkaisee ja vahvistaa kohtaamaan ne murheen ja huolenaiheet, jotka mielessämme pyörivät. Hän kannustaa tarttumaan niihin ilman pelkoa. Sanalla sanoen, Jeesus ei välttämättä poista seuraajansa huolenaiheita, mutta Jeesus tulee niiden keskelle ja antaa rohkeuden ja voiman, sen rohkeuden ja voiman, jotka murheet ja huolet uhkaavat viedä mennessään.

Kaikilla ihmisillä kaikkialla ja kaikkina aikoina on siis oikeastaan vain yksi toive: kunpa kaikki olisi hyvin. Jeesuksen viesti meille on selvä: vain yksi on tarpeen. Nämä molemmat ”ainoat” – ainoa toive ja ainoa tärkeä – kohtaavat tänään toisensa. Me olemme nyt Herramme Jeesuksen hoidettavina, hänen, jonka varassa koko kirkko ja sen tulevaisuus lepäävät. Hän kutsuu meitä monenlaisten paineiden ja huolten, murheiden ja kysymysten keskellä lähelleen. Ei tässä ehkä kaikki ole hyvin sillä tavalla kuin itse toivoisimme. Mutta sillä tavalla kaikki on hyvin, että tässä me olemme kaikkivaltiaan Jumalan rakkauden hoidettavina. Tässä luottamuksessa saamme mekin katsoa turvallisesti tulevaisuuteen.

Ja myös uuteen viikkoon:

Uuteen viikkoon astua
tahdon Isän seurassa.
Katseen ylös nostaen,
kädet yhteen liittäen,
nöyrän annan kiitoksen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church